

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Štítkovcové a soudkyň JUDr. Ivety Jiříkové a Mgr. Ing. Martiny Lacinové v právní věci žalobce ██████████ ██████████, nar. ██████████, bytem ██████████, proti žalovanému Správě Národního parku Šumava, se sídlem ve Vimperku, 1. máje 260, IČ 00583171, zastoupenému Mgr. Petrem Janečkem, advokátem v Kladně, Dr. Foustky 717, o neplatnost výpovědi z pracovního poměru, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 27.5.2015 čj. 6 C 27/2015-52,

t a k t o :

Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku v odstavci II. **m ě n í** takto:

Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně 17 424,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalovaného Mgr. Petra Janečka, advokáta v Kladně.

Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení 2 120,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalovaného Mgr. Petra Janečka, advokáta v Kladně.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, kterou se domáhal žalobce určení, že výpověď z pracovního poměru daná mu žalovaným dopisem ze dne 25.11.2014 je neplatná a o náhradě nákladů řízení rozhodl soud prvního stupně dle § 150 o. s. ř. tak, že úspěšnému žalovanému nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení s tím, že shledal důvody hodné zvláštního zřetele pro nepřiznání náhrady nákladů řízení, když tyto důvody spočívají v tom, že žalobce mohl skutečně dospět k názoru, že důvodem skončení pracovního poměru je jeho věk, s ohledem na vyjádření ředitele žalovaného při jednání s žalobcem dne 21.11.2014.

Proti tomuto rozsudku, a to pouze do výroku o náhradě nákladů řízení, podal žalovaný odvolání. Jako odvolací důvody uvedl důvody uvedené v § 205 odst. 2 písm. f) a g) o. s. ř. Žalovaný je přesvědčen o tom, že s ohledem na jeho plný procesní úspěch ve věci mu měla být přiznána náhrada nákladů řízení v plné výši. Výrok o náhradě nákladů řízení nekoresponduje s rozhodnutím soudu o zamítnutí žaloby na neplatnost výpovědi z pracovního poměru. Aplikace ustanovení § 150 o. s. ř. ze strany soudu byla velmi překvapivá. Zde poukazuje žalovaný na nález Ústavního soudu ČR ze dne 6.2.2007 sp. zn. II. ÚS 828/06. Z práva na spravedlivý proces vyplývá i to, aby účastníku byl vytvořen prostor k tomu, aby se mohl vyjádřit k event. uplatnění moderačního práva podle § 150 o. s. ř., když soud tento postup zvažuje. V projednávané věci právo na spravedlivý proces respektováno nebylo a ustanovení § 150 o. s. ř. bylo aplikováno zcela svévolně a překvapivě. Žalovaný proto

navrhuje, aby mu náklady řízení před soudem prvního stupně byly přiznány. Tyto spočívají v nákladech na právní zastoupení advokátem při 4 úkonech právní služby po 2 500,- Kč, 4 režijní paušály po 300,- Kč, 16 půlhodin ztráty času po 100,- Kč a dvakrát jízdné z Kladna do Prachatic a zpět k soudnímu jednání osobním automobilem dle předloženého technického průkazu po 2 312,- Kč. Celkem jde o částku 17 424,- Kč.

Žalobce k odvolání žalovaného uvedl, že je přesvědčen o tom, že soud prvního stupně rozhodl o nákladech soudního řízení správně z těch důvodů, které uvedl v odůvodnění rozsudku. Věřící, že odvolací soud v této části rozsudek potvrdí a tím mu zůstane v platnosti alespoň zmírnění od počátku asociálního jednání [REDAKCE], který se v této kauze pohrduje základními lidskými právy ohrazuje svými organizačními změnami.

Po zjištění, že odvolání žalovaného bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, odvolací soud přezkoumal v napadené části, tedy ve výroku o náhradě nákladů řízení rozsudek soudu prvního stupně dle § 212 a § 212a odst. 1 o. s. ř., bez nařízení odvolacího jednání dle § 214 odst. 2 písm. e) o. s. ř., a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Podle § 142 odst. 1 o. s. ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.

Podle § 150 o. s. ř. jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nebo odmítne-li se účastník bez vážného důvodu zúčastnit prvního setkání s mediátorem nařízeného soudem, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat.

V daném případě je třeba vyjít z pravomocného rozhodnutí soudu prvního stupně o tom, že se žaloba na určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru zamítá. Úspěšný žalovaný tudíž má právo na náhradu nákladů řízení, které mu vznikly. Ustanovení § 150 o. s. ř. umožňuje soudu, aby pouze ve výjimečných případech z důvodů hodných zvláštního zřetele účastníku, který by jinak měl právo na náhradu nákladů, tuto náhradu zcela nebo zčásti nepřiznal. Při zkoumání, zda tu jsou důvody hodné zvláštního zřetele, soud přihlíží k majetkovým, sociálním, osobním a dalším poměrům všech účastníků řízení, k okolnostem, které vedly k soudnímu uplatnění nároku, k postoji účastníků v průběhu řízení apod. Jestliže v daném případě soud prvního stupně zamítl žalobu na určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru s odůvodněním, že má za jednoznačné zjištění, že základním důvodem k podání výpovědi byly organizační změny, ke kterým ředitel žalovaného přistoupil, když nemá za to, že by bylo jednoznačně prokázáno, že by důvodem podání výpovědi byl věk žalobce, potom odvolací soud dospěl k závěru, že v tomto případě nejsou dány žádné důvody hodné zvláštního zřetele pro použití ustanovení § 150 o. s. ř. Vyjádření ředitele žalovaného při jednání s žalobcem dne 21.11.2014 ohledně jeho věku tímto důvodem hodným zvláštního zřetele být nemůže. Jestliže soud prvního stupně v odůvodnění rozsudku činí z obsahu nahrávky z 21.11.2014 závěr, že mimo jiné ředitel žalovaného uvedl, že žalobce nevyhazuje jako důchodce, ale že ruší pracovní místo, potom nelze z toho dospět k závěru, který činí soud prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí u aplikace § 150 o. s. ř., tedy že mohl žalobce dospět k názoru, že důvodem skončení pracovního poměru je jeho věk, a proto se bránil žalobou na neplatnost výpovědi. Každý, kdo se se svojí žalobou obrátí na soud, nese to riziko, že v případě neúspěchu bude muset hradit úspěšně protistraně náklady řízení. Ohledně majetkových, sociálních, osobních a dalších poměrů nebylo ze strany účastníků řízení ve vztahu k placení nákladů řízení nic uváděno a namítáno. Proto pro aplikaci § 150 o. s. ř.

nebyly dány ani důvody spočívající v majetkových, sociálních, osobních a dalších poměrech účastníků. S těmito závěry bylo napadené rozhodnutí soudu prvního stupně ve výroku o náhradě nákladů řízení dle § 220 o. s. ř. změněno tak, že dle § 142 odst. 1 o. s. ř. se úspěšnému žalovanému přiznává právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně ve výši 17 424,- Kč. Tuto částku bylo uloženo žalobci zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce dle § 149 odst. 1 o. s. ř. Náklady žalovaného spočívají v nákladech za právní zastoupení advokátem při 4 úkonech právní služby, když odměna za 1 úkon právní služby činí dle § 9 odst. 3 písm. a) a § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 2 500,- Kč. Při 4 úkonech právní služby jde o částku 10 000,- Kč, 4 režijní paušály za 4 úkony právní služby po 300,- Kč jsou 1 200,- Kč, ztráta času 16 půlhodin 1 600,- Kč a jízdné ke dvěma soudním jednáním z Kladna do Prachatic a zpět dvakrát 2 312,- Kč, tedy celkem jde o částku 17 424,- Kč, když právní zástupce žalovaného neprokázal, že by byl plátcem DPH.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení pak vyplývá z ustanovení § 224 odst. 1, 2 o. s. ř. a §142 odst. 1 o. s. ř. za situace, kdy žalovaný měl v odvolacím řízení úspěch. Proto má právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, které tvoří také odměna za právní zastoupení advokátem, když v odvolacím řízení byl učiněn jenom 1 úkon právní služby, a to podání odvolání. Předmětem odvolacího řízení byla částka 17 424,- Kč, proto dle § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., činí odměna advokáta 1 820,- Kč, při 1 úkonu právní služby jde o 1 režijní paušál 300,- Kč, takže celkem náklady odvolacího řízení činí 2 120,- Kč. Tuto částku bylo žalobci uloženo zaplatit žalovanému také k rukám jeho právního zástupce.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Nebude-li povinný plnit dobrovolně tímto rozhodnutím mu uloženou povinnost, může být rozhodnutí k návrhu oprávněného vykonáno.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 14. srpna 2015

JUDr. Jaroslava Š t í t k o v c o v á, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Veselá